

РЕШЕНИЕ

№ 7891

гр. София, 12.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 11.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10659** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Р. Р. Б. против Решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация № 94/ 28.08.2019г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по околна среда с което на осн. чл.37 ал.1 т.1 от ЗДОИ във връзка с чл.48, ал.7 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. № 5481 от 14.08.2019г.

Обосновава съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Неприложима била разпоредбата на чл.48, ал.7 от ЗУО, както и неоснователно било, че исканата информация има несамостоятелен характер. Липсвали данни също, че информацията представлявала търговска тайна. Налице бил надделяващ обществен интерес от узнаването на информацията. Моли да се отмени решението и задължи ответника да предостави исканата информация. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция по околна среда в писмена защита оспорва жалбата като неоснователна. Моли да се отхвърли. Претендира юриск.възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства,

доводите и възраженията на жалбоподателя и на ответната страна, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 5481 от 14.08.2019г. за достъп до обществена информация, препратено по компетентност от МОСВ с писмо от 14.08.2019г., Р. Р. Б. е поискал да му се предостави информация относно вноса на отпадъци в България, а именно: т.1 Всички попълнени приложения VII, съдържащи информацията придружаваща превозите на отпадъци съгласно чл.3, пар. 2 и 4 от Регламент 1013/2006, за внос на отпадъци в България през 2017 и 2018г.

По повод подаденото заявление, изпълнителният директор на Изпълнителна агенция по околна среда е постановил оспореното Решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация № 94/ 28.08.2019г. с което на осн. чл.37 ал.1 т.1 от ЗДОИ във връзка с чл.48, ал.7 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ е отказал достъп до обществена информация по заявление вх. № 5481 от 14.08.2019г.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Преди всичко, с оглед формулираното в заявлението, съдът приема, че оспорващият е поискал достъп до информация относно околната среда. Това е така , тъй като легално определение на понятието "Информация за околната среда" се съдържа в чл. 19 т. 1 - т. 6 от ЗООС, като в кръга на тази информация се включва и информация по т.2 а именно, факторите по чл.5, влияещи негативно върху състоянието на околната среда(естествени и антропогенни вещества и процеси; различни видове отпадъци и техните местонахождения; рискови енергийни източници - шумове, вибрации, радиации, както и някои генетично модифицирани организми), както и дейностите и/или мерките, включително административните мерки, международни договори, политика, законодателство, включително доклади за прилагане на законодателството в областта на околната среда, планове и програми, които оказват или са в състояние да оказват въздействие върху компонентите на околната среда. Видно от текста на процесното искане, същото се отнася до информация, свързана с вноса на отпадъци в България. Безспорно вноса на отпадъци е един от факторите по чл.5 от ЗООС, който е в състояние да окаже съществено въздействие върху повечето от компонентите на околната среда, подробно изброени в т. 4 от ЗООС.

Ето защо приложим в настоящото производство е специалния ЗООС, а за неуредените в този закон въпроси, както и по силата на препаращите норми в него - нормите на ЗДОИ. Безспорно, че информацията, която се съдържа в документите, посочени в заявлението за достъп на оспорващия, е информация за околната среда. Съгласно разпоредбата на чл. 17 от ЗООС, всеки има право на достъп до наличната информация за околната среда, без да е необходимо да доказва конкретен интерес.

В чл. 21 ал. 1 от ЗООС е предвидено, че компетентни органи по Глава втора озаглавена Информация за околната среда са централните и териториалните органи на изпълнителната власт, които събират и разполагат с информация за околната среда. Безспорно ИАОС, чрез изпълнителния директор е задължен по ЗДОИ субект по см. на чл.21 ал.1 от ЗООС. Оспореното решение е издадено при

условията на заместване, като заместникът –зам. изпълнителния директор на ИАОС го е подписал от името и вместо титуляра, съгласно Заповед № 1019 / 2.08.2019г на министъра на околната среда и водите. /л.35 от делото./

При издаване на процесния отказ не са допуснати съществени нарушения на административно процесуалните правила.

Както се посочи, така формулирана търсената информация попада в обхвата на глава втора от Закона за опазване на околната среда/ ЗООС /и изпълва понятието, попада в дефинициите за „информация за околната среда“ дадено в нормите на чл. чл. 19, т. 2 от ЗООС. Исканите попълнени приложения VII, съдържащи информацията придружаваща превозите на отпадъци съгласно чл.3, пар. 2 и 4 от Регламент 1013/ 2006, за внос на отпадъци в България през 2017 и 2018г. нямат белезите на подготвителен документ, изготвен от помощен орган с оглед издаване на крайния акт.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗООС за предоставяне на информация за околната среда се прилага процедурата, предвидена в глава трета "Процедура за предоставяне на достъп до обществена информация" от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/, но допустимите ограничения до такава информация са лимитативно определени в чл. 20 от ЗООС. Следователно, ЗООС е специален спрямо общия ЗДОИ и последният следва да се приложи само за процедурата, но не и по отношение на основанията за отказ /в т.ч. чл.37 от ЗДОИ/. Тоест в специалния закон липсва препращане към основанията за отказ посочени в ЗДОИ. Като правно основание, за да откаже достъп до исканата от оспорвания информация е посочена нормата на чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ. В чл. 20, ал. 1 от ЗООС законодателят лимитивно е изброил хипотезите, при които може да се откаже достъп до информация за околната среда, като в т.1 е посочено класифицирана информация, която представлява държавна или служебна тайна.Следователно най-близката до настоящият случай хипотеза, с оглед посоченото в оспорения акт основание, е тази на чл. 20, ал. 1, т. 1 от ЗООС.

Характера на обществените отношения, регламентирани със ЗООС обаче, предполагат максимална прозрачност на всяка дейност, която би могла да се отрази в посочените в закона аспекти на околната среда. Не случайно в чл. 3 от закона като основни принципи при опазването на околната среда са посочени участие на обществеността и прозрачност в процеса на вземане на решения в областта на околната среда, информираност на гражданите за състоянието на околната среда, предотвратяване замърсяването и увреждането на чистите райони и на други неблагоприятни въздействия върху тях и интегриране на политиката по опазване на околната среда в секторните и регионалните политики за развитие на икономиката и обществените отношения. В този смисъл е и регламентираното в чл. 55 от КРБ право на гражданите на здравословна и благоприятна околна среда в съответствие с установените стандарти и нормативи, което право включва и правото на информация за околната среда. Няма данни исканата информация да е класифицирана по предвидения от ЗЗКИ ред. При това положение и с оглед спецификата на обществените отношения, свързани с околната среда, отказвайки да удовлетвори направеното искане за достъп до информация, административния орган е постановил незаконосъобразен акт, в противоречие с приложимите материалноправни разпоредби, което налага неговата отмяна. Информацията за околната среда е обществена, съобразно дадената дефиниция в чл. 9 от ЗДОИ

Поради гореизложеното, оспореното решение следва да бъде отменено, а делото - върнато като преписка на същия орган за ново произнасяне.

Относно разноските:

Жалбоподателят не претендира разноски. С оглед изхода на спора на ответника не се дължи юриск.възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация № 94/ 28.08.2019г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по околна среда.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по околна среда за ново произнасяне в срок от 14 дни от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: